

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 15 kwietnia 2022 r.

Poz. 2076

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.369.2022 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 8 kwietnia 2022 r.

Rada Gminy Czarnocin

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XXXIX/275/2022 Rady Gminy Czarnocin z dnia 3 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin na rok 2022.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 3 marca 2022 r. Rada Gminy Czarnocin podjęła uchwałę Nr XXXIX/275/2022 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin na rok 2022. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 10 marca 2022 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Gminy Czarnocin zawiadomienia z dnia 24 marca 2022 r. znak: PNIK-I.4131.369.2022, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 29 marca 2022 r. znak: ROBR.0004.10.2022.ASK Przewodniczący Rady Gminy Czarnocin przekazał, że projekt programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin na rok 2022 został przekazany do zaopiniowania przez podmioty, o których mowa w art. 11a ust. 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572), zwanej dalej ustawą. Dodatkowo Przewodniczący Rady poinformował, że uchwała uwzględniająca wszystkie uwagi organu nadzoru zostanie poddana pod głosowanie na najbliższej sesji Rady Gminy tj. w dniu 12 kwietnia 2022 r.

Mimo powyższego oświadczenia, organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie z obrotu prawnego niezgodnej z prawem uchwały.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ust. 1 i 2 ustawy. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten, jak stanowi art. 11a ust. 2 ustawy, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli

dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo, program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy).

Powołane wyżej przepisy ustawy określają zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obligatoryjna i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie bowiem niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji – poprzez pominięcie w treści uchwały chociażby jednego z elementów obligatoryjnych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej, przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego – są sprzeczne z prawem. Zapisy te naruszają wówczas art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Powyższa zasada oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru, Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin w 2022 roku (zwany dalej programem), będący załącznikiem do uchwały Nr XXXIX/275/2022 Rady Gminy Czarnocin z dnia 3 marca 2022 r., zawiera postanowienia naruszające w sposób istotny obowiązujący porządek prawny.

W § 13 programu Rada wskazała sposób wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację programu w roku 2022. Analiza treści tego zapisu prowadzi do wniosku, że dokonany podział wysokości środków finansowych, związanych z realizacją programu nie został uregulowany w sposób prawidłowy. W § 13 tiret pierwsze programu Rada wskazała jedną, łączną kwotę na realizację dwóch różnych zadań tj. na odławianie bezdomnych zwierząt oraz zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w schronisku, podczas gdy dla każdego z tych zadań winna zostać ustalona oddzielna kwota. Ponadto, dokonując podziału całości środków finansowych i przyporządkowując poszczególne kwoty różnym zadaniom określonym w programie, Rada w § 13 programu zaniechała wskazania kwoty środków finansowych na takie zadania obligatoryjne jak: sterylizacja albo kastracja zwierząt w schronisku dla zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów oraz zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Nie przeznaczono również kwoty na edukację mieszkańców, czyli zadanie fakultatywne, o realizacji którego Rada postanowiła w § 12 programu. Pominięcie ustalenia i wskazania kwot na realizację ww. zadań oznacza, że Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, a program nie reguluje w sposób wystarczający materii przekazanej do unormowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. W art. 11a ust. 5 ustawodawca nakłada na radę gminy obowiązek wskazania w programie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Użyte w tym przepisie przez ustawodawcę określenie "sposób wydatkowania środków finansowych", oznacza wymóg przedstawienia w uchwale dotyczącej programu zapobiegania bezdomności zwierząt, jako elementu obligatoryjnego, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. W wyroku z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 1087/20 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „Nie ulega wątpliwości, że wskazany przepis bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych

środków poprzez egzemplifikację zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań”. Następnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 postanowił, że czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Zatem tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych, przeznaczonych na realizację programu, z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 110/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł natomiast, że „O ile zgodzić się należy z organem, że precyzyjne określenie w ramach Programu wysokości środków przeznaczanych na poszczególne cele może być trudne, to jednak szacunkowe przypisanie wartości na realizację konkretnych zadań wynikających z Programu oraz ewentualnej rezerwy i tym samym dookreślenie sposobu wydatkowania środków nie powinno nastręczać nadmiernej trudności. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy określaniu całkowitej rocznej wysokości środków finansowych na realizację zadań wynikających z Programu Rada nie analizowała poszczególnych danych składowych i wskazała kwotę 30.000 zł bez uwzględnienia dotychczasowego doświadczenia przy realizacji konkretnych zadań i wartości usług lub towarów dla każdego z celów Programem przewidzianych.” Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru, zapis § 13 programu nie wypełnia delegacji zawartej w art. 11a ust. 5 ustawy, a wskazane uchybienie stanowi samodzielną podstawą do stwierdzenia nieważności w całości uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, co potwierdził np. WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 604/21.

Rada Gminy Czarnocin w § 2 ust. 3 pkt 3 programu postanowiła, że realizatorem programu jest gabinet weterynaryjny wyłoniony przez UG Czarnocin. Zapis takiej treści nie wypełnia delegacji ustawowej wskazanej w art. 11a ust. 2 ustawy, ponieważ nie informuje szczegółowo, o który gabinet weterynaryjny chodzi – nie wskazuje jego nazwy i adresu. W ocenie organu nadzoru, krótki (roczny) okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność konkretnego wskazania podmiotów, przy pomocy których gmina w ciągu najbliższego roku będzie realizować zadania nałożone na nią w ustawie. Należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą dowiedzieć się z niego: kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne oraz który gabinet weterynaryjny wykonuje określone zabiegi. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Kr 179/18 orzekł, że to właśnie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt stanowić ma źródło informacji dla mieszkańców Gminy, jak i innych osób, które znajdują się na jej obszarze, o podmiotach realizujących zadania wynikające z ustawy w zakresie określonym w art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. Warto też zauważyć, że analiza treści programu wskazuje na to, że Rada nie przeznaczyła żadnego z zadań programu do realizacji przez gabinet weterynaryjny, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 3 programu, co czyni ten zapis zbędnym.

Zgodnie z treścią § 4 pkt 3 programu, zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Czarnocin realizują organizacje pozarządowe. Rada nie określiła jednakże, które z organizacji pozarządowych realizują zadania obejmujące opiekę nad bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy Czarnocin. Brak wskazania konkretnych organizacji wykonujących powierzone jej zadania stanowi o niewłaściwym wypełnieniu delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 ustawy. W wyroku z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się na „wykonawczy”, konkretny charakter programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i stąd też taki charakter programu nie będzie zachowany jeśli nie zostaną w nim wskazane konkretne podmioty realizujące te zadania. Niewskazanie danych konkretnego podmiotu uniemożliwia realizację zadań wynikających z programu (por. wyrok NSA z dnia 27 października 2011., sygn. akt II OSK 1667/11)”. Powyższej opisana uwaga odnosi się również do następujących zapisów programu, w których Rada powołała się na organizacje pozarządowe lub organizacje społeczne tj.: § 5 ust. 1 pkt 5, § 6 ust. 1 pkt 2, § 7 ust. 3, § 8 ust. 3 i § 12 programu.

Nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy, ponieważ § 5 ust. 1 programu w zbyt ogólny sposób reguluje zadanie polegające na sprawowaniu opieki nad kotami wolno żyjącymi. Zapis ten nie wskazuje konkretnych sposobów działania w zakresie ustalenia miejsc przebywania kotów wolno żyjących, nie zawiera też listy społecznych opiekunów (karmicieli) tych zwierząt. Zadaniem Rady jest

natomiast szczegółowe uregulowanie w programie kwestii dotyczącej opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie. Należy też zwrócić uwagę na orzecznictwo sądowe dotyczące opieki nad kotami wolno żyjącymi, zgodnie z którym brak wskazania konkretnych sposobów działania w zakresie ustalenia miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, czy też brak listy społecznych opiekunów (karmicieli) tych zwierząt – nie pozwala na uznanie, że rada gminy wypełniła obowiązek nałożony na nią w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy (zob. wyrok NSA z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 orzekł natomiast, że program nie może cechować się dużym stopniem ogólności, lecz powinien zawierać konkretne sposoby działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, listę społecznych opiekunów oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt. Sąd ten podkreślił, że duża zmienność okoliczności, w tym populacji kotów wolno żyjących, miejsc ich legowisk, czy listy społecznych opiekunów dokarmiających koty wolno żyjące, uzasadnia coroczne weryfikowanie programu i dostosowywanie go do aktualnych warunków i potrzeb w tym obszarze działania gminy.

W § 7 ust. 2 pkt 2 programu Rada postanowiła, że zadanie sterylizacji lub kastracji zwierząt będzie zrealizowane poprzez zlecenie wykonanie tego zabiegu lekarzowi weterynarii na podstawie zawartej umowy. Regulacja ta nie wypełnia delegacji zawartej w art. 11a ust. 3a ustawy, ponieważ nie informuje, który lekarz weterynarii wykonywać będzie powyższe zabiegi. Prawdłowo skonstruowany zapis, stanowiący o właściwym wypełnieniu delegacji ustawowej, powinien zawierać dokładne dane lekarza weterynarii tj. nazwę i adres gabinetu weterynaryjnego lub nazwisko i adres lekarza. Krótki okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność określenia w sposób jednoznaczny metod działania gminy, w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie, a także konkretnego wskazania wszystkich podmiotów, przy pomocy których gmina realizować będzie w ciągu najbliższego roku nałożone na nią zadania. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą się z niego dowiedzieć: kto na terenie gminy prowadzi schronisko, kto jest podmiotem odpowiadającym za opiekę nad kotami wolno żyjącymi i ich dokarmianie, czy do którego gabinetu weterynaryjnego udać się ma np. właściciel psa w celu poddania zwierzęcia zabiegowi kastracji. Charakter programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi wymaga zatem, aby wszelkie umowy i ustalenia dotyczące wykonywanych przez Gminę zadań związanych z programem, były zawarte przed uchwaleniem programu przez radę gminy.

Zapis § 9 programu, w którym postanowiono, że usypianie ślepych miotów realizuje Wójt Gminy poprzez umowę zawartą z Firmą Handlowo-Usługową Mariusz Jurczyk w Zawierciu oraz poprzez zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt – nie wypełnia delegacji zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy w zakresie wyrazów „oraz poprzez zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt”. Zapis ten nie precyzuje, o które zakłady lecznicze chodzi i jednocześnie sugeruje, że umowy te dopiero będą przez Gminę zawierane – w trakcie obowiązywania programu. Jak to zostało wyżej opisane, aby można było uznać, że Rada prawidłowo zrealizowała delegację ustawową, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt prawidłowo musi zawierać informacje jasne i konkretne. Powierzchowne i wybiórcze uregulowanie poszczególnych części programu niweczy podstawowy cel, dla którego program jest uchwalany, a więc ustalenia pewnych kierunków i sposobu wykonywania zadania własnego gminy jakim jest zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie na terenie gminy (art. 11 ust. 1 ustawy).

Opisane powyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie prawa i powodują konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Jednocześnie należy zauważyć, że Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin w 2022 roku, będący załącznikiem do uchwały Nr XXXIX/275/2022 Rady Gminy Czarnocin z dnia 3 marca 2022 r., zawiera naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 6 ust. 1 pkt 2 programu Rada postanowiła, że zadanie polegające na odławianiu zwierząt bezdomnych z terenu Gminy Czarnocin realizują organizacje pozarządowe, które posiadają przedstawicieli przeszkolonych w zakresie odławiania zwierząt domowych, a także odpowiedni sprzęt. Zapis ten przekracza granice upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy. Stosownie do treści art. 11 ust. 1 ustawy, zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy. W art. 11a ust. 4 ustawy postanowiono, że realizację zadań wskazanych w ust. 2 pkt 3-6, zatem m.in. odławianie bezdomnych zwierząt – gmina może powierzyć podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że realizacja zadań,

o których mowa w art. 11a ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona tylko i wyłącznie podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. W pozostałym zakresie, tj. jeśli chodzi o zadania wskazane w pkt 1, 2 oraz 7 i 8, gmina może powierzyć ich realizację także innym podmiotom, niż te które prowadzą schronisko dla zwierząt. Brzmienie przepisu art. 11a ust. 4 ustawy wyklucza zatem możliwość powierzenia przez gminę realizacji zadania odławiania bezdomnych zwierząt innemu podmiotowi niż schronisko. W związku z powyższym zapis § 6 ust. 1 pkt 2 programu, w którym zadanie polegające na odławianiu bezdomnych zwierząt przekazane zostało do realizacji organizacjom pozarządowym, przekracza granice upoważnienia ustawowego i jest niezgodna z art. 11a ust. 4 ustawy – co potwierdza np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 857/18. Uzupełniając trzeba dodać, że § 6 ust. 1 pkt 2 programu przekracza granice upoważnienia oraz dokonuje nieuprawnionej modyfikacji przepisu art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy w zakresie dotyczącym odławiania „zwierząt domowych”. Ustawodawca postanowił o konieczności uregulowania w programie zadania polegającego na odławianiu zwierząt bezdomnych, a nie zwierząt domowych i rada gminy nie ma możliwości modyfikowania przepisu ustawy.

Zapis § 7 ust. 3 programu, w którym Rada postanowiła o realizacji zadania obejmującego zabiegi sterylizacji i kastracji zwierząt bezdomnych przez organizacje pozarządowe, wykracza poza zakres kompetencji określony w art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy oraz narusza art. 11a ust. 4 ustawy. Przepisy te jednoznacznie wskazują, że obowiązkowe zabiegi sterylizacji i kastracji zwierząt w schroniskach dla zwierząt nie mogą być wykonywane przez organizacje pozarządowe, bowiem ustawodawca przewidział możliwość powierzenia wykonywania tych zabiegów wyłącznie podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt.

W § 13 programu, dotyczącym przeznaczenia środków finansowych na poszczególne zadania programu, Rada postanowiła o finansowaniu wyłapywania i utrzymania w schronisku wyłącznie bezdomnych psów, co jest niezgodne z art. 11a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy, w których mowa jest o bezdomnych zwierzętach. Zarówno zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt (art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy), jak i odławianie bezdomnych zwierząt (art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy) dotyczy wszystkich zwierząt bezdomnych i nie może być przez radę ograniczane jedynie do psów. Zwrócić też należy uwagę, że przy ogólnie ustalonej kwocie 30.000,00 zł (trzydzieści tysięcy złotych), zabezpieczonej w budżecie Gminy na realizację całego programu, w § 13 tiret pierwsze programu Rada wskazała kwotę 21.000.000,00 zł (dwadzieścia jeden milionów złotych) na wykonanie dwóch spośród jego zadań. Przypomnieć trzeba, że przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości, co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Reasumując, uchwała Nr XXXIX/275/2022 Rady Gminy Czarnocin z dnia 3 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Czarnocin na rok 2022, w sposób istotny narusza prawo tj.: art. 11a ust. 2, art. 11a ust. 2 pkt 2 i 6 oraz art. 11a ust. 3a i 5 ustawy – co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości, a także art. 11a ust. 2 pkt 1, 3 i 4 ustawy o ochronie zwierząt.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Czarnocin